

Baluard de Sitges

Amb Rusiñol perdem un
dels agitadors espirituals
més singulars de la Cata-
lunya moderna.

(«La Publicitat»)

(franqueig concertat)

SETMANARI

MCMI - XXIV (primera època)

Redacció i Administració: Santiago Rossinyol, 6

21 de Juny 1931

N.º 1111

EDITORIAL

Sitges de dol

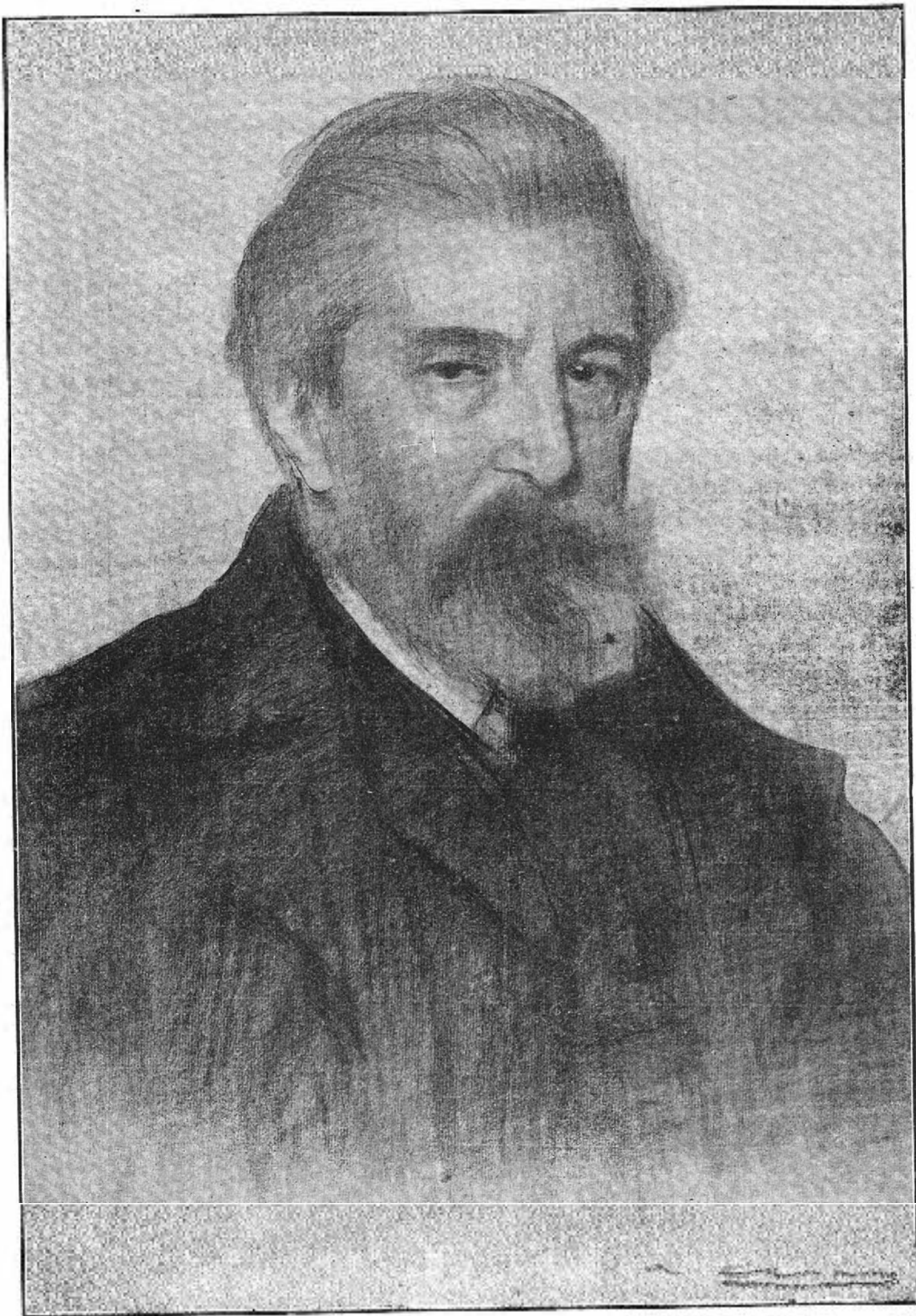
En veure la llum primera «Gasete de Sitges», el dia 7 de Juliol de 1929, escrivíem: «La vetlla de l'exposició pictòrica de la senyora Lluïsa Denis de Rusiñol, parlàvem amb el patriarca del «Cau-Ferrat» de l'emoció que ens havia ocasionat recentment la lectura del seu llibre «Desde el Molino» on es descriu la vida atzarosa a Montmartre dels autors responsables de l'espiritualitat sitgetana. I amb una mica d'humilitat als ulls, En Santiago ens responia:—Teniu raó, potser el tornaré editar; és a dir: potser miraré d'editar-lo en català. No us sembla que faria bonic? Avui l'hem fullejat novament, i ens adonem que el llibre aconsegueix precisament trenta cinc anys. Ja sabeu que són 35 anys? Són els 35 anys del desenvolupament de Sitges. Nosaltres, que no som iconoclastes i fins ens plau de gustar els nodriments de sabor d'època, votem per a que la readició de «Desde el molino», o «Del molí estant» sigui un fet a no tardar. I aixequem la nostra copa, junt amb aquells artistes que no cal anomenar perquè tots els coneixem, car ens fa l'efecte que el motiu de llur íntima assemblea (descrita en un gravat) no era altre que de conjurar-se per a convertir la nostra petita vila marinera en un centre d'art de gran resonància. I, per bé que de llavors ençà, ha plogut molt, no es pot negar que tots hi han posat el coll i el millor de llurs afanys».

Es evident que aquelles reunions de Montmartre foren el festeig vinculador de Santiago Rusiñol amb Sitges. Allà hom rebé, entre espasmes d'alegria, els quadros del «Greco» que Rusiñol adquirí, i allà fou decidit de traslladar-los a Sitges. Fita àuria, monjoia inicial de la nostre època venturosa, naixença de la Sitges cosmopolita!

Vuit lustres d'intercanvi constant d'amors, qui gosarà fer-ne l'apologia, avui que la còrpora amada i l'esperit que irradiava han estat segats cruelment? Rusiñol és mort! Ens ho deia el telegrama de l'alealde d'Aranjuez, els telefonemes dels amics, els emisaris de les corporacions públiques; i no ens ho creïem. Acudim amb tot Sitges en pes, a l'endana de l'estació, s'aturava el comboi funerari, s'obria el furgó, l'omplenavem de flors; i no ens ho creïem. Pujarem al vagó, vora el fèretre, ajudàvem a descendir-lo a Barcelona, el conduïem al Saló de Cent, el voltàvem de corones, el vellàvem, alta nit; i no ens ho creïem. Formàvem en l'enterrament, perduts entre la generació immensa, retrobats de bell nou entre els sitgetans innombrables; arribàvem al cementiri de Montjuich, baixaven la caixa, sentem els parlaments de comiat, s'obria la pedra tombal i es tancava, els rostres s'inondaven de plors; i no ens ho criem. I és que Santiago Rusiñol, ens ha esguardat sempre amb tanta dolcesa, ens ha estimat a tots, que ens apar que ell és encara amb nosaltres i que no se n'ha de moure mai més exercint la seva prerrogativa d'immortalitat.

Ampla, difús i intens alhora fou l'halo que encerclava Rusiñol. El poeta Josep Carner veia l'artista coronat d'argent, rei d'infinit reialme d'amistat, que en lloc de tirar la copa a mar, hi beu nèctar de popularitat i de joia. La immensitat del seu reialme fa que ningú pugui erigir-se en preferit i que cadascú parli de Rusiñol amb mots propis, gens estereotipats, ni amb frases fetes, per bé que, en el fons, totes concordin. Montmartre, Roma, Venècia, Florència, Buenos Aires; Aranjuez, Madrid, Granada, Còrdova; Pollensa, Barcelona, Arbúcies, Llinàs, Girona... Però, a desgrat de tot, qui dicutiria a Sitges el lloc predilecte en el cor de Santiago Rusiñol?

Sitges, la blanca, ben vistent és ara el teu dol! Ni que haguessis abscondit les llàgrimes, ni que el teu plor fos ofegat, ni que les flors dels teus jardins es marcissin en llurs tiges, avaras, no podries dissimular el dolor que traspasa la teva car viva. En l'airecel plana un vel negre de desconhort que

Santiago Rusiñol 1861-1931

solament la fidelitat vers l'Home desaparegut disoldrà en volves invisibles. Mentrestant, però, caminaràs dies i dies a les palpentes, i et trobem on et trobem, Sitges desolada, mostraràs la teva soletat, i diràs:—Rusiñol, em doncs compte que ens heu deixat, però, veritat que sou amb nosaltres? Senyor del «Cau-Ferrat», el de les cordials abraçades, el del somris benvolent, el de la rialla franca, que reposeu al escó de la llar antiga, Déu-vos-guard! Amic de l'expansió joiosa, arracerada pel pensament sublim, ens asseurem amb vós una estona i ens llegireu un «Full de la vida», seguit de mil enèdotes, o ens menareu pels camins de la terra sens nombre que vós heu petjat, i fins per aquells altres que tan sols coneix la vostra ànima insaciable de vies infinites...

Dolor acerb de Sitges: per aquest dolor tots els fills teus s'han unit, i mai com ara s'han sentit germans! Al pas del tren funerari, al seguici imponent per les Rambles barcelonines, prop del vas sepulcral, la unitat de Sitges ha estat consagrada. Si l'odi destria i destrueix, l'amor uneix i edifica, i el dolor aferma la unitat. Ja que el dolor ha vingut, inevitable, no el dissipem i

sapiguem fer-lo derivar vers les accions constructives, creadores, que elevin el cor i l'esperit, tal com plavia de veure'ns el gran desaparegut,

Senyora Lluïsa Denís, esposa tutelar de Santiago Rusiñol, que amb ell rebéreu, fa cinc anys, l'Homenatge de Catalunya, prop la Ribera de Sitges que «El Greco» presideix; Maria Rusiñol, filla amantíssima, impregnada de totes les gràcies espirituals de la vostra llar venerable; Josep M.ª Planàs, fill polític i company dilecte, a l'ensem, del patrici egregi; Santiago Planàs que amb tanta de tendresa oferieu, aleshores infant, el ram de flors a l'«avi», al peu de l'estatua del pintor de la illa de Creta, quan tota la terra catalana tributava a Rusiñol culte d'admiració fervent: Sitges es considera un membre més de la vostra família, i amb vosaltres plorà eternament l'exili corporal del Patriarca i guardará, gelosament, l'esperit que li ha llegat.

Rusiñol, Fill Adoptiu de Sitges

De l'Acta consistorial del 22 que fa referència a aquest nomenament.

«A continuación fué leído el siguiente oficio de la Alcaldía y unánimemente aprobada la proposición que contiene:

En 19 del actual celebrese en esta villa un bauquete en honor de D. Santiago Rusiñol, para testimoniarle el reconocimiento del pueblo suburense por la solicitud con que de nuevo atiende al enriquecimiento de una notable colección artistico-arqueológica del «CAU FERRAT», aumentándola con numerosos y valiosísimos ejemplares. El suscrito Alcalde, que se honró tributando su modesto homenaje al insigne artista y en el nuestro afecto de Rusiñol a Sitges y de Sitges a Rusiñol descubre un nexo tan fuerte como si la Naturaleza lo hubiese creado, estimó deber suyo proponer se de consagración oficial al sentimiento de adopción recíproca que entre esta villa y el pintor de sus patis blaus existe, y para que su pensamiento adquiriese el calor de los impulsos populares lo comunicó a los comensales, que unánime y enlusiásticamente aclamaron la proposición.

En nombre del pueblo suburense, pues, entiende el suscrito Alcalde que habla, al enterarse de V. I. que sancionado oficialmente lo que es un hecho sentimental innegable se digne nombrar HIJO ADOPTIVO DE SITGES al eminente pintor y literato que tanta gloria ha dado a la vila blanca, ya estableciéndola en ella el famoso Taller Museo del «CAU FERRAT», ya escogiéndola como santuario predilecto de su inspiración durante su genial carrera.

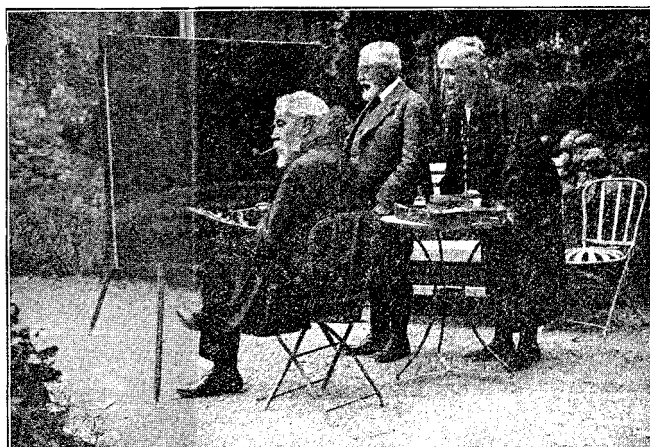
Diós guarde a V. I. ms. as.

*El Alcalde Presidente,
Pedro Carbonell*

Ilmo. Ayuntamiento de esta villa.

El señor Juliá dijo interesarle consignar que el nombramiento ahora acordado parece la satisfacción tardía de una antigua deuda de gratitud, porque cuando en 1094 se ensanchó el «Cau Ferrat» el Ayuntamiento ya intentó nombrar hijo adoptivo de Sitges a Santiago Rusiñol, habiendo desistido de semejante propósito porque después de practicar discretas indagaciones creyo que el Sr. Rusi-

Rusiñol
en el seu
ambient
preferit

ñol no vería con gusto su realización, y se le dirigió un mensaje que extendido en artístico pergamino figura en el «Cau Ferrat». El Sr. Querol manifestó que en la seguridad de que D. Santiago Rusiñol acepte el nombramiento, como pudo verse al hacerse la proposición en el banquete, cree debería acordarse la ejecución del correspondiente título en pergamino, encargándolo a un artista de reconocido mérito para que el trabajo resulte digno del Sr. Rusiñol, y propuso se autorice a la C. de G. para llevar a efecto el acuerdo adoptado. El Sr. Juliá opina sería más adecuado al motivo principal del «Cau», que el título de referencia se hiciera consistir en un hierro forjado. Por último, a propuesta de la Alcaldía se acordó unánimemente que la C. de F. estudie la manera de comunicar a D. Santiago Rusiñol el nombramiento acordado, de Hijo Adoptivo de esta Villa, teniendo en cuenta las opiniones de los Srs. Huerel y Juliá, y asimismo resolviose por

unánimidad que el nombre de Rusiñol se inscriba en el Salón del Consistorio cuando se haga lo propio con los de otros patricios, según acuerdos anteriores».

Firmen l'Acta:

Pedro Carbonell — Joaquín de Querol — Luís de Dalmau — Jose Parera — Francisco Yll — José Selva — Buenaventura Juliá — Juan Duran i Juan Mitjans.
Claudio Mas y Jornet, Secretario.

Rusiñol a l'escenari del Prado en la representació de «El Índia» no, per la Companyia Rivera-de Rosas

ANECDOTARI

A la memòria de S. Rusiñol

El que hagin llegit la magistral traducció que del «Tartari de Tarascó» va fer-ne recordaran la dedicatòria al seu amic Lleó Daudet, fill de l'insigne autor de l'obra, Alfons Daudet, i reconeixeran la mà mestre d'En Rossinyol, amb aquell estil peculiar i inconfusible en el que fent ressaltar el «tó burleta sens mossegar i irònic

sens amargor» que porta el llibre, diu:

«Si jo fos mestre el faria llegir als infants, perquè aprenguessin, de petits, que per estar massa seriós en la vida s'han de tenir les orelles molt llargues o la intel·ligència molt curta; si fos metge el donaria als malalts, perquè es rigussin dels mals i d'aquells que no saben curar-los; si fos escarceller als presos perquè aprenguessin de cor que rient no s'assessina, i que el riure entengui les ànimes, i si fos mare als fills, perquè els guardés l'alegria».

Això entre altres coses deia en Rossinyol fent l'elogi del llibre que amb tant amor va traduir.

Nosaltres els que havem viscut aquelles vetllades memorables del «Cau», que havem passat hores delicioses i havem cantat i rigut i llegit al redós d'aquelles parets, plenes de records i emoció, estàvem sempre pendents de les noves creacions del mestre i ens sentíem corpesos i joiosos al veure'l creixer i guanyar glòria, com si el seu nom gloriosíssim, al escampar-se per el món, irradiés sobre la nostra estimada vila una claror esplendent que a tots ens tocava una mica.

Es parla ja a Barcelona de dedicar-li un monument. Fa dos o tres anys en nostra vila es tingueren reunions i fins i tot es nomenà un Comitè per fer els treballs preparatoris, el qual rebé moltíssimes adhesions. Jo crec que es tindria de reunir aquell Comitè o que s'en constituís un altre que continués els treballs començats i mirar la millor manera que nostra vila pogués honorar a l'artista insigne, fent erigir un monument, o bé creant un grop escolar que perpetués la seva memòria, com proposà l'Àdria Nadal en les primeres reunions del Comitè esmentat.

SALVADOR OLIVELLA

Santiago Rusiñol en arribar del tren especial que el conduí triomfalment a Sitges el dia 22 de Gener de 1926.

Rusiñol o la tendresa

A aquells que, a més d'haver fet la coneixença de Santiago Rusiñol a través dels seus llibres i de les seves teles, ens honoràvem amb la seva amistat, ens és sumament difícil parlar d'aquest gran català en els moments immediats al seu traspàs. Com a molts sitgetans, un dolor físic angullona el meu pit, talment com si la mort hagués passat per casa meua, plena de records de la vida de l'il·lustre pintor-poeta i de les festes que, en honorança d'ell, la vila blanca li tributà.

Quan les coses de l'esperit arribaren a interessar-me, Santiago Rusiñol havia ja cimejat la glòria terrena, però tots els tòcoms de Sitges parlaven de Rusiñol en càntic d'agraïment i de lloança, i les testes argentades s'adeltaven a explicar a les noves generacions la vinguda de l'artista de baronívola bellesa (1890), barba negra, ulls sortits i encandescents, cabellera romàntica, xalina flotant i torterols de fum encerclant-lo en aurèola; l'adquisició de la caseta de pescadors del costat de l'antic Hospital de Sant Joan Baptista (1892), convertida aviat en el magnífic museu «Cau-Ferrat»; la rebuda triomfal dels quadros del Greco i la seva conducció processional al taller-residència; l'Exposició Artística (1892), l'estrena de «La Intrusa», de Maeterlink (1893), l'erecció del monument al pintor de l'illa de Creta, les «Festes Modernistes» del «Cau» (1894) l'estrena solemne de «La Fada» de l'Estany, patrocinada per Rusiñol (1897); la corrúa ininterrompuda de gent de lletres i homes de cavallet, àvids d'escoltar la paraula de Rusiñol i copsar la llum de la nostra platja que tan havia encisat l'ardent enamorat de Sitges, la representació solemne de «L'alegria que passa», al «Prado» (1901)

A desgrat de pertànyer a una promoció tan distanciada de l'època d'or rossinyoliana, sentíem dintre nostre un afecte profund per l'obra realitzada, i una mena d'imperatiu que ens manava de contribuir al manteniment de la flama espiritual que Rusiñol havia encès al cor dels sitgetans, i, adolescents, ens barrejàvem, joiosos, entre els amics d'En Tiago que ens podrien ésser pares i ens assèiem a les tertúlies del «Cau-Ferrat», tot gustant les primícies de les seves produccions teatrals. L'endemà, escrivíem el periodie local i ho retallàvem per a encabir ho més tard en un llibre.

«Avui hem anat al «Cau» pel carrer d'En Bosch. La llenca estreta del cel és blava, blava la mar i blanc el «Cau». La porta que s'obre fa un gemec de fada. Ai, la claror que es desmaia — pels murs blaus! Murs coberts de teles lluminoses, transparències de tebis interiors, jardins transplantats al llenç, dones nues i fortes, brollador tintinejant, cornucòpies i retaulles, ferros forjats amb foc divinal, àmfores i gerros, porrons i cantimplors, panòpies, llits i armes de cavallers, verges piadoses, crufixos amb dolor i deesses parpallejant. I ella, la que vigila, la qui quan parla, canta i, quan riu, xarbota la joia, roman silenciosa, tombant els fulls de «Les Oracions»».

Familiaritzats amb l'ambient d'aquelles penyes, amb En Planes i Robert (Noi de Can Xiquillo), Diaz Blanch (El Pequeño), els Bartés, Monfort, Mas i Jornet, Marsal, Marienet, Clara i tants d'altres, organitzàrem sortides al Bosc de can Bruguera on Santiago Rusiñol s'esplaiava amanint el clàssic «xató». A l'anada travessàvem la vila dalt de brecs remorosos de cants i esquellerincs; de tornada per la carretera de Ribes, des de la qual s'esguarda una Sitges recullida i manyaga, cantàvem, al clar de lluna i al parpelleig dels estels, mil i una cançons tan inconnexes com aquella que a Rusiñol plavia:

«Niña, baja al jardín, niña . . . » «Una matinada fresca . . . » i «El rossinyol que vas a França, rossinyol».

Altra volta el «Cau», els més íntims compartíem les libacions selectes, i anotàvem al carnet:

*«Brollador del «Cau-Ferrat»,
verd de molça i verd d'absenta
pró de faç gens macilenta,
brollador del «Cau-Ferrat».
«Vora teu havem tastat
sitgetana bullavesa
i pops a la maonesa
brollador del «Cau-Ferrat».*

Santiago Rusiñol era sol·licitat, però, per múltiples veus. I, tot d'una el sabíem a Aranjuez o a Florència. De l'ample món tornava un dia i en el «toast» d'un dinar oficial declarava que «Sitges havia guanyat en riquesa, però perdut en poesia». L'advertència de Rusiñol la sentíem a l'ànima, i ens apressàrem a fundar «Els amics de les arts» (1922). Sota l'ègida del «Cau-Ferrat», organitzàrem lectures i conferències. Vingueren Carles Capdevila, Josep Carner, Josep M.ª de Segarra, Carles Riba, Lluís Bertran i Pijoan. El propi Rusiñol volgué honorar les nostres reunions espirituals i, al volt de la llar augusta, ens donà la primera lectura del «Casament de conveniència». D'aquelles sessions continuadores o renovadores de les «Festes Modernistes» en sortí l'«Exposició Històrica de l'Art a Sitges» (1925) celebrada al «Prado Suburense» i l'«Homenatge de Catalunya» per mitjà del qual l'any 1926 la pàtria tota va retre tribut d'admiració i amor a l'artista venerable i a l'ensens patriarca de les lletres catalanes.

Degut al contacte que, aquells temps, tenia jo amb Santiago Rusiñol, més que als meus mèrits personals, vaig gaudir de l'alta distinció de formar part, en representació de Sitges, de la Comissió organitzadora de l'Homenatge integrada per Pompeu Fabra, Ramon Casas, Enric Clarassó, Josep M.ª de Segarra, Enric Morera, Eduard L. Chavarri, Oleguer Junyent, Martínez Sierrra, Domènec Carles, Antoni López, Marius Aguilar i Francesc Camps Margarit. A l'hora dels «brindis», em tocà parlar en nom d'aquella vila marinera que, per obra i gràcia de Santiago Rusiñol, havia estat convertida en destacat recés d'art i, en penyora de la nostra reconeixença eterna, vaig gosar esmentar les quatre coses que els joves havíem dut a terme i el pla cultural que projectàvem. Rusiñol m'abraçà i em besà el rostre, paternalment.

Mai no podré oblidar el bes d'aquell gran cor a qui tothom ha tingut més que res per un gran humorista. A l'empar d'aquell segell de tendresa, vaig acudir a Santiago Rusiñol perquè tregués de la presó un entranyable amic d'ambdós, perseguit per la Dictadura, En Josep Planes i Robert. Era una nit a l'Olimpic Bar, del Passeig de Gràcia. En pronunciar jo els primers mots Rusiñol no em deixà acabar i assentí de seguida. I aquell home, que ni per afers particulars d'ell, hauria penetrat en els centres oficials, es presentava a l'endemà al matí a Capitanía oferint tota la seva personalitat insigne i tot el seu prestigi per a l'alliberament de l'amic caigut en la dissort.

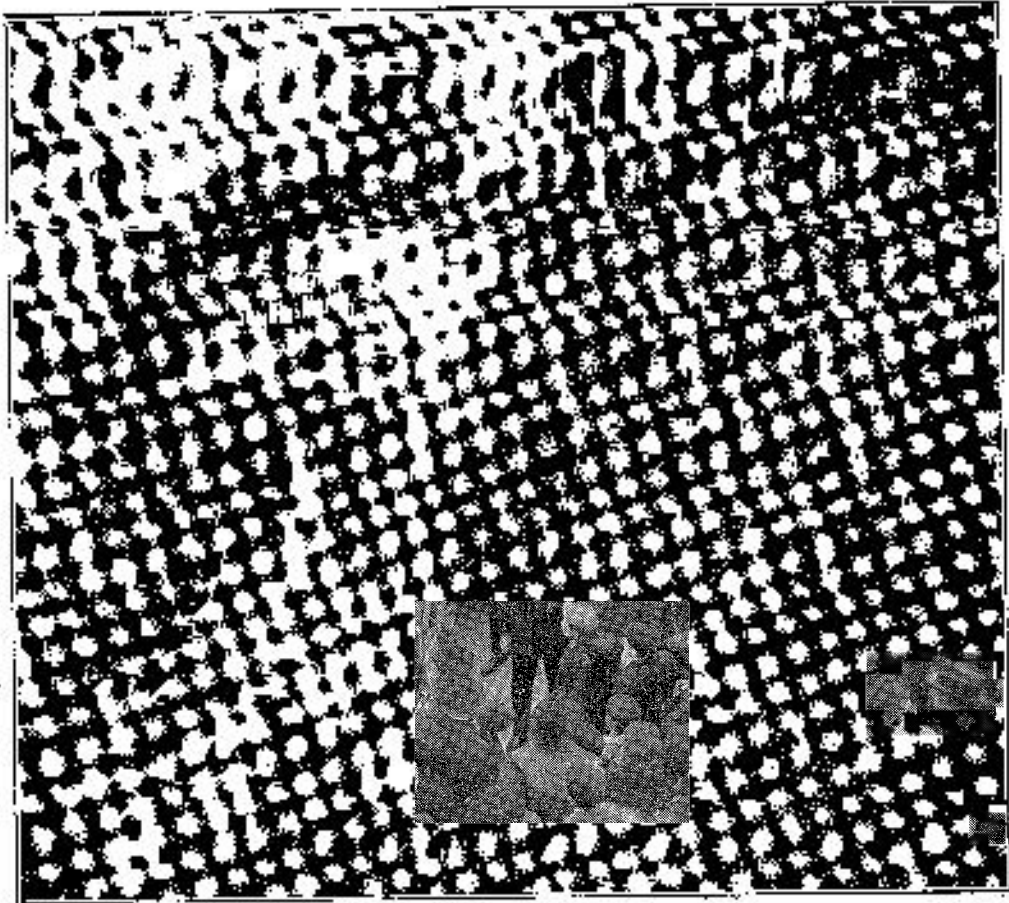
Santiago Rusiñol, pare espiritual dels sitgetans, somrieu-nos també de l'altre món estant!

SALVADOR SOLER I FORMENT

RUSIÑOL

«Monliu de la Galette»

Rusiñol escoltant a l'Andreu Sariol, de l'Elenc Artístic de l'Àrbol, en el parlament de «L'alegria que passa» en ple Cap de la Vila, el dia de l'homenatge de Catalunya.

Ofrena a Rusiñol

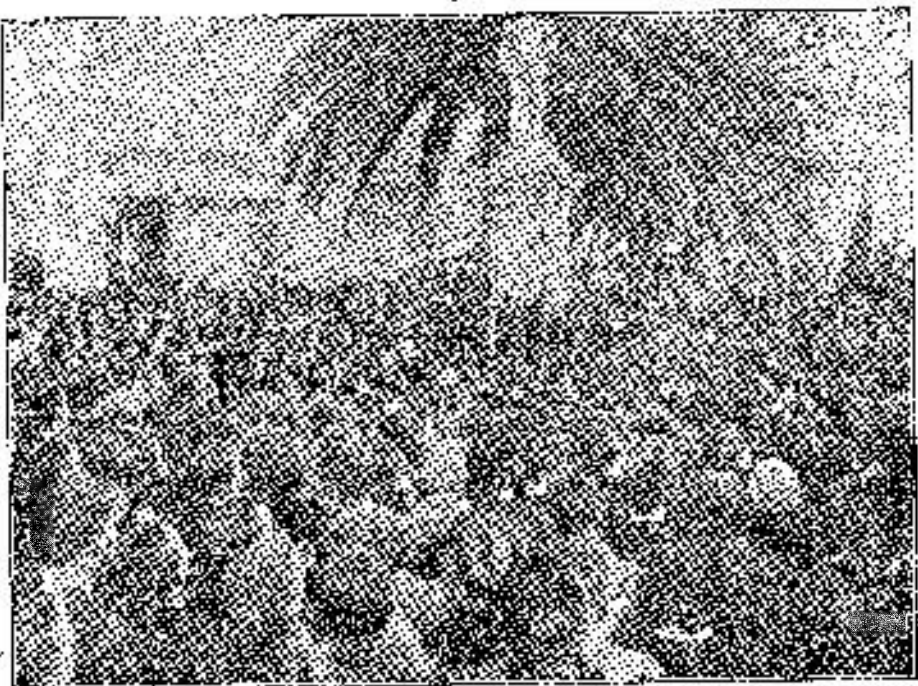
Diumenge a Sitges les senyeres onejaven a mig pal crespoades de negre. Rossinyol, el Sant laic de la nostra blanca vila, havia traspasat a Aranjuez voltat dels melangiosos jardins de la vella residència reial que tant devien a la seva paleta meravellosa i la vila que havia fruit totes les galanies del seu esperit finíssim plorava endolada la pèrdua del seu enamorat.

D'ençà del darrer agreujament de la seva malaltia, que ens féu tèmer ja la seva pèrdua, cada cop que vèiem la seva testa blanca, en la qual la neu dels anys no havia pogut enfredorir els entusiasmes del seu intel·lecte selectíssim, sentíem la fiblada somorta del trist pressentiment de la seva mort, la qual s'esvaïa, però, aviat escoltant la seva vèrbola sempre àgil per recollir el més lleuger matís de la ironia. Si no l'haguéssim sapigut malalt, li hauriem fet vida per molt més temps tot constatant la lluminositat del seu esguard des d'una de les taules veïnes a aquella que ell presidia a «La punyalada», àdhuc en els darrers temps en que la seva assistència no era ja tan assídua a

causa de les temporades d'activitat de la seva malaltia que l'obligaven a abandonar les seves costums bohemies per subjectar-se una mica a la fèrbula facultativa.

No us podem dir adeussiau. Les petjades que heu deixat en la nostra platja, en els nostres carrers, al «Cau», són massa fondes per a que jamai puguem oblidar-les. Per això, no us volem dir adéu, perquè el que diu adéu, és el que es separa i al separar-se comença a oblidar. El vostre record i el vostre sentiment per l'art viuran sempre entre nosaltres plasmats, per si hi hagués algun oblidadís, en aquèsts dos miracles de de fe artística que ens heu deixat: l'un, obra vostra exclusiva i personalíssima que ens dirà sempre com era selectíssim el vostre esperit, el «Cau»; l'altre, obra dels nostres vilatans que saberen arborar-se en la flama del vostre entusiasme bastint el monument a «El Greco», testimoni evident de la nostra voluntat de fer-nos dignes hereus de la vostra espiritalitat exquisida.

A. AMELL I SANS

Josep M.ª de Sagarra ofrenant a Rusiñol el branc de ferro forjat.

Hem perdut el pintor dels patis de Sitges, dels camps de Mallorca i dels jardins d'Aranjuez, el fundador del «Cau Ferrat», l'autor de «L'alegria que passa», «El pati blau», «Anant pel món», «Fulles de la vida», «El català de la Manxa», «L'illa de la calma» i «L'auca del senyor Esteve» Hem perdut quelcom que ens era consubstancial als que obrirem els ulls a l'art cap a les darreries del vuitè.

Molts digueren que en Rusiñol era un gran humorista. Altres digueren que era un trist, els dos parers eren encertats, i poden conciliar-se afirmant que en Rusiñol fou una de les sentimentalitats més dignes que han existit.

Fou ell un gran inquiet i també fou un gran contemplatiu. Mirant amb emoció el pintoresc exterior, sabé trobar l'anima dels homes i de les coses, i trobar també la bellesa, que sempre té quelcom de trist en la seva serenor.

Consolem-nos de la seva pèrdua admirant i estimant la seva obra, que tant ens ha ensenyat i que viurà més que nosaltres.

LLUIS VIA

16-6-931

El seu repós

La qualitat capdal de Mestre Rusiñol, era l'ésser un bon treballador, voluntariós i entusiasta. Ell mateix en l'homenatge que darrerament hom va fer-li, va dir-ho amb aquella modèstia seva característica.

Treballador constant i observador agut. Ell no havia de viure del seu treball, però amb el pinzell o la ploma ell treballava sempre, a desgrat de la seva salut i de la seva vellesa. I la mort l'ha sorprès treballant encara.

La intensitat de treball en la seva joventut fou tanta, que anava pel món recollint ferros vells i vidres policromats i altres antigalles fins a omplir en poc temps el seu «Cau Ferrat» de meravelles d'art.

Gosem, per un moment, a bandejar totes les altres qualitats i dots que encarnava el patriarca de la barba florida i el somris inmarcible. Deixem, en l'estadi dels records, els seus drames famosos i les comèdies de fina ironia; oblidem la llum de les seves pintures; fem cas omís de de la seva sensibilitat tan viva i del cordial humor, pensem només en la constància pel treball que tingué sempre això sol ja el fa un gran home.

Ara en la seva mort, el Reposi en Pau no surt dels nostres llavis com formulisme estereotipat, sinó com espontània expressió nostra. Voldriem que la pau del seu repós fos aquella que ell, en els «Fulles de la vida», havia escrit en beatífic capítol final.

J. PUIG i MESTRE

Rusiñol, l'artista senyorívol

No havíem tingut el gust d'intimar amb En Santiago Rusiñol. El coneixíem, com tots els barcelonins, com tots els sitgetans, i havíem llegit les seves obres i contemplat, llargues estones, els quadros i el seu Museu a la nostra Vila.

El seu art ens corprenia. També nosaltres sojornem en els jardins abandonats, bons amics de la història, que tantes vegades li han servit de marc...

La seva literatura, on certa melancolia domina, igualment ens atrèia. La seva subtil mordacitat característica ens delectava, bo i fent-nos pensar en aquell magnat de les lletres franceses, l'Alfons Daudet, les obres del qual, sobretot una, han constituït, per a nosaltres, doll d'entreteniment i be meditació. Rusiñol havia traduït una d'aquestes obres mestres, «Tartari de Tarrascó», la més popular pot ser. I recordem uns paràgrafs seus on declarava que, fos qui fos que hagués llegit Daudet, podia ja considerar-se com amic seu.

En aquest sentit, fins jo seria amic preat de Rusiñol, l'humorista agut però finíssim a l'hora

Reposi en cristiana pau, l'artista senyorívol!

FREDERIC CAMP

CONDOL

S'han rebut els següents misatges:

Excel·lentíssim Senyor.

Els pobles, com les famílies, tenen hores de goig i hores de dolor.

Sitges la bonica, és dels pobles on les hores solemniales han estat més plenament sentides. Tant, que en el seu transcurs sovint ha irradiat les pròpies vibracions més enllà del seu cercle armoniós de mar i de muntanyes, i ha interessat Catalunya sencera.

La d'ara és una d'aquestes hores, de dolor intens per la meua Sitges: En Rusiñol ha mort... En Rusiñol que havia estat tot per Ella perquè Ella, sensible i delicada, es donava a Ell.

Permeteu-me, Excelentíssim Senyor, que en la vostra hora més dolorosa em dongui també jo, altra vegada, en aquest esperit que'ns fuig i en aquesta Sitges que en conserva avarament la seva essència. I que m'arruleixi plorós en vostre «Can Ferrat».

Deu vos guardi molts anys.

Barcelona, 15 de Juny de 1931.

F. Armengol

Excm. Sr. Alcalde de Sitges.

Doctor Pitaluga a Alcalde de Sitges (Telegrama)

«Exprésale mi profundo pésame por la pérdida de Santiago Rusiñol ciudadano ejemplar artista incomparable.— Doctor Pitaluga».

Centre Català de Buenos Aires a Alcalde de Sitges. (Por Radio)
Depositado el 15 a las 10'52.

La Comisión Directiva del Centre Català de Buenos Aires en nombre de todos sus asociados envían a Cataluña y a usted la expresión de nuestro intenso dolor y el mas sentido pésame por la irreparable pérdida de nuestro ilustre Socio Honorario Don Santiago Rusiñol rogándole trasmíta a su atribulada familia la expresión de nuestro sentimiento.— Juan Luis Tomás, Presidente.

Santiago Rusiñol était un ami fanatique de notre pays et, durant la guerre, il était venu sur de front français chercher la affirmation de ses espérances de victoire. Il aura en la joie et de voir celle-ci et d'applaudir aux premiers succès du catalanisme. C'est un grand artiste qui disparaît et un noble cor qui a cessé de battre,
"Le Temps" Paris

Sitges a Barcelona

Dimarts al matí s'efectuà l'enterrament del que en vida fou En Santiago Rusiñol i Prats.

Una Gran gentada acudí al pas del tren que el transportava a l'estació de la nostra vila, per tal de dir-li el darrer adéu al seu benefactor.

El taut que tancava les despulles mortals, fou rebut en representació de la ciutat de Barcelona per l'alcalde En Jaume Aiguader i Miró i altres autoritats, que el feren traslladar al Saló de Cent, transformat en capella ardent, on el poble hi acudí durant tota la nit i el matí.

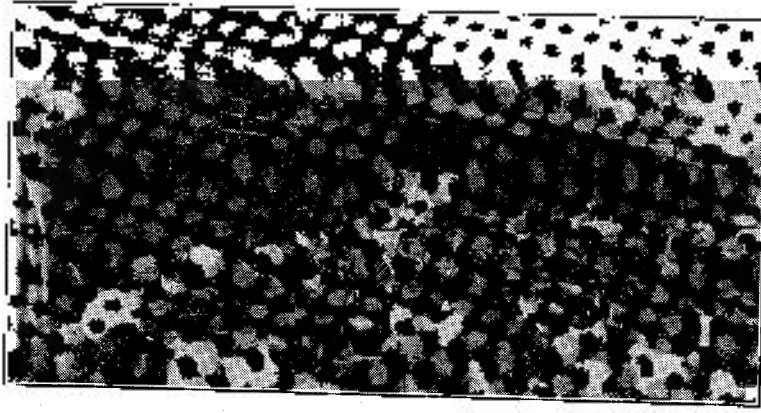
Al cadavre se li feu tots els honors que es mereixia. En el enterrament formava el dol oficial l'Alcalde, el President de la Generalitat Sr. Macià, el Capità General Sr. López Ochoa, el President de l'Audiència Sr. Anguera de Sojo i el Governador Civil Sr. Carles Esplà, molt amic d'En Russinyol. Ultra els familiars formava l'Ajuntament de Sitges en sa totalitat, presidit per l'Alcalde Sr. Josep Costa, i altres ajuntaments de Catalunya. Representacions de l'Ateneu Barcelonès. Circles Artístics, Associacions d'Actors, etc. etc.

Tot Catalunya fou present en esperit a l'acte de retre l'últim tribut a un dels seus homes gloriosos.

Després de la generació immensa que seguia el dol, hi anaven deu cotxes amb corones, un dels quals era portador de les de Sitges, que foren les següents:

Ajuntament, Foment de Sitges, El Retiro, Pradro Suburense, Agrupació Socialista, Bar Cau-Ferrat, de l'Atracció de Forasters, de les modistes, Foment del Começ i de l'Indústria, ram de flors del Centaure, corona de la Penya Nova Renaixença de El Retiro, Exposició de Clavells, Joventut Sitgetana i Orfeó de Sitges.

La bandera de Sitges presidia la carroça, colocada al mig.

El tren que conduí el cadàver de Rusiñol a Barcelona, al seu pas per Sitges tot el poble li diu el darrer adéu.

El dilluns a la tarda, quan passava per la nostra vila el tren que conduïa les despulles mortals del nostre Santiago Rusiñol des de Aranjuez a Barcelona, jo hauria dit...

Fa prop de quaranta anys que el nom de Sitges va constantment lligat amb el del plorat artista, i voldria que per un moment capíssiu el que representa tota una vida d'amors i de desinteressats afectes entre la gent del meu temps i l'il·lustre difunt. La nostra deficient cultura no ens permeté captenir-nos de la seva bella genialitat, però segurament infiltrà i desvetllà en la nostra ànima el sentit de la bellesa i l'apendre a judicar els valors humans dins d'una franca i lleal convivència, que l'han feta atraient i plena de simpatia a les mútues relacions entre forans i vilatans.

Ell i el seu «Cau» han fet que Sitges fos coneguda arreu del món, portant-nos a més dels beneficis morals una corrent de valuoses relacions i de incontables beneficis.

Jo voldria que una generació radera l'altre recordés i venerés aquest nom que és nibat de glòria i per satisfacció íntima, en recordança del gran benefactor de Sitges en la més alta espiritualitat, es perpetués d'una manera digna el seu nom i la seva obra.

El vostre gest generós de cobrir de flors la caixa que tanca les sagrades despulles mortals, faria florir segurament en sos llavis aquell somriure seu de profunda simpatia, i es sentiria satisfet que el poble de les seva predilecció amb la seva espontaneïtat i senzillesa honorés al seu cos ínnert i amb ell totes les qualitats innerents a la seva vida.

J. PLANAS i ROBERT

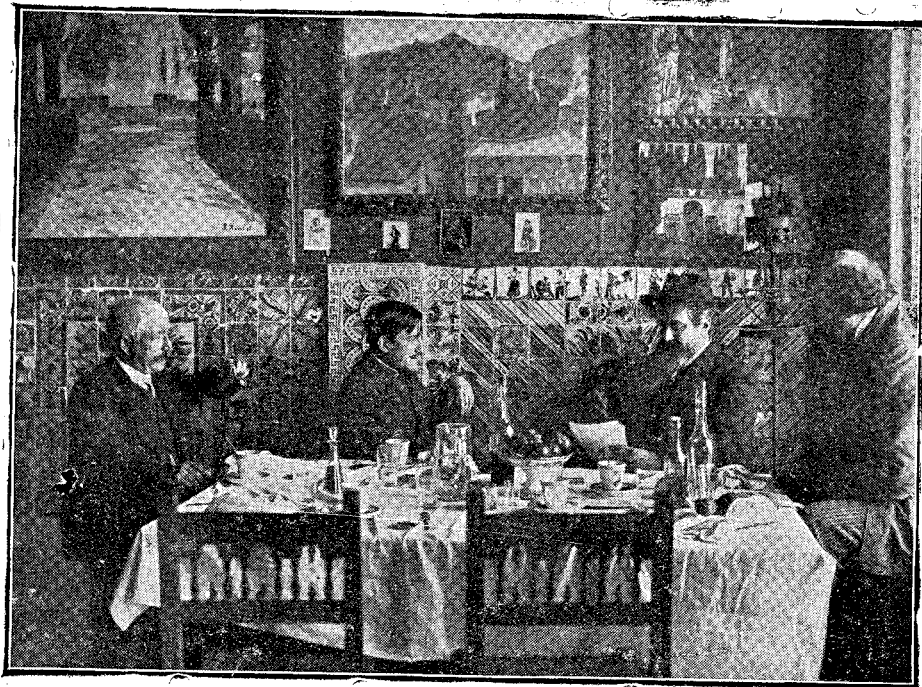
Es calcula en tres-cents els sigetans que formaven en la comitiva, de diverses classes socials. Hi eren representats els periódics locals, nosaltres BALUARD DE SITGES, «El Eco de Sitges», i «Opinem...»

Al Cementiri de Montjuic, al peu de la tomba on anava a tancar-se per sempre el cos del gran patrici, parlaren fent l'elogi del finat el tinent d'Alcalde Sr. Aragai en representació del Sr. Aiguader, En Ventura Gassol en nom del Sr. Macià i En Joan Russinyol que agrai en nom de la família les manifestacions de condol en l'acte que s'acabava de realitzar i remerciant als pobles que s'associaven al dolor en el romiatge fúnebre d'Aranjuez a Barcelona, particularment a Sitges com un dels que més patentitzà el seu afecte popular.

Record

Quatre ratlles solament. El mestre, l'amic En Santiago Rusiñol, és mort. Ja mai més, podrem fruit de llur alegria, picardia espontànea a l'hora. Ja mai més podrem aprendre de llurs obres. De totes elles, però, en queda un record. Es pensant en aquest record, el perquè he escrit aquestes línies. Es pensant amb ell també, el que de la mateixa manera que el vaig plorar, i portar damunt de la meua espatlla, que ell amb llur presència purifica, ara amb plé dolor encara firmo aquestes línies:

M. UTRILLO Jr.

Santiago Rusiñol, al «Cau-Ferrat» llegint «Els Savis de Vilatrifa» al popular Genís, guardià del Cau, l'Oliva de Vilanova i el fotògraf Mas.

Rusiñol ens a llegat el «Cau»

Dijous darrer En Josep M^a. Planàs, fill polític de Santiago Rusiñol, es traslladà a Sitges i s'adreça a casa del gran sitgetà i car amic nostre, En Josep Planas i Robert, que també era un dels més dilectes amics del plorat patrici. Ambdós feren cap a l'Ajuntament, i el senyor Planàs comunicà a l'actual alcalde Josep Costa que, amb motiu d'haver fet testament l'any 1929, contràriament al que s'havia dit en la premsa, Santiago Rusiñol llega el magnífic Museu «Cau-Ferrat» a la vila de Sitges.

La mateixa tarda, es va estendre acta administrativa corresponent, que varen firmar l'alcalde i En Planàs, respectivament, en nom de l'Ajuntament de Sitges i de la família Rusiñol, així com Josep Planas i Robert i Antoni Montané, fidel guardià del «Cau», com a testimonis.

La manca d'espai ens priva aquesta setmana de transcriure l'acta testamentària que es refereix aquest llegat, la qual fou llegida en la sessió que celebrà l'Ajuntament abans d'ahir.

La darrera voluntat de Rusiñol ha causant una emoció intensa, que s'engrana amb les moltes emocions que hem exderimentat aquests dies, ja que a cada llar tenia el senyor del «Cau», un altar dedicat al seu culte.

Sitges correspondrà, sens dubte, a mesura de les seves forces, al gest magnífic del nostre patriarca: primerament, fent tot el possible per tal que sigui el «Cau-Ferrat» el vas definitiu de les cendres d'aquell que generosament el bastí tot omplenant-lo de joies d'art i d'una espiritualitat exquisida: segonament, erigint el Monument, tantes voltes projectat: un arc de triomf, segons Miquel Utrillo; una estàtua segons mant Ajuntament, un Grup Escolar segons nosaltres.

Cal, sigui el que sigui posar de seguida mans a l'obra, puig en els intercanvis d'amor, els instants semblen segles.

D'eleccions

Heus ací uns fragments del manifest que ha llençat la LLIGA REGIONALISTA:

Creiem que l'estructuració de l'Estat ha de descansar en els principis fonamentals de la nostra civilització i que mai no serà excessiu l'esforç dedicat a la salvació dels interessos morals i materials, que són la base de la nostra societat.

Una ombra de dubte podrien donar-li, per a intervenir en les eleccions pròximes per a les Corts Constituents, els massa fornamentats indicis que l'acció governamental, en lloc de reprimir els excessos d'elements que es creuen amb dret d'aprofitar en benefici propi la nova situació creada, els toleri i fins els ajudi, com ha succeït amb la lamentable escombrada de tants i tants Ajuntaments legalment designats el 12 d'abril per la voluntat del poble, que no ha estat respectada quan no ha correspost a certs desigs, i pot fer tèmer que ni la llibertat de propaganda, ni la independència del vot, ni la consagració del resultat siguin respectades.

Es precis que el poble afirmi si vol comptar amb una gran agrupació política, forta pel nombre i la qualitat (continua a la pàgina 7)

Viatges Marsans, S. A.

Rambla Canaletes, 2 i 4 - BARCELONA

Bitllets de ferrocarrils
Quilomètrics i bitllets combinats
Passages maríms i aeris
Serveis d'automòbil
Informes i pressupostos gratuïts

Hospital de Sant Joan Baptista

Programa general dels diversos actes disposats per els dies 23, 24 i 27 de Juny de 1931 per aquesta Administració d'acord amb la Junta Local de Beneficència en honor del Sant Patró i en obsequi dels malalts, assilats i Comunitat, i a quins actes es convidava a tothom.

DIA 23 — A les 9 del vespre — Gran revetlla en els espaisos jardins de l'Hospital.

Part musical — A càrrec de la Banda del mestre En Gabriel Pallarès, intercalant entre l'escollit programa alguna sardana.

Part Choral — per la Societat Orfeònica de Sitges, dirigida per l'expert mestre En M. Bosser, amb les seves tres seccions d'homes noies i nens:

El cant de la Senyera — Millet
La Sardana de la Pàtria — Morera
La Marsellesa — Clavé

Pom de Flors — (Sardana corejada) — Clavé — per l'orquestra del Sr. Pallarès i les tres seccions de la Societat Orfeònica.

A les 10 en punt — Per l'acreditada casa de Manuel Estalella, de Barcelona, es calarà un vistós castell de focs artificials.

Durant la revetlla en els jardins es vendran testos amb la típica alfàbrega, a profit de l'Hospital.

DIA 24 — A les 7 del matí, Missa redada.

A les 10, solemne Ofici amb cant i Orquestra dirigida per el mestre de Capella En Manuel Torrens, i sermó a càrrec de l'eloqüent orador sagrat Rvd. P. Josep M.ª Vives.

En tot el dia podran visitar-se els malalts i les depències del Pavelló Roger Deering.

DIA 27 — Volguent donar als malalts i assilats que es trobin en situació de sortir, el mateix que a la Comunitat que els cuida, unes hores d'expansió, a les 9 del matí sortiran de l'Hospital amb autos cedits galantment cap al Santuari del Vinyet, on es dirà una Missa a l'arribada, al igual que l'any passat, essent després obsequiats amb un esmorzar als porxos del Santuari. Acabat l'esmorzar es donarà un passeig fins a Terramar, retornant pel Passeig Marítim cap allà al migdia.

Aquesta Administració prega als simpatitzants de nostres germans pobres i desvalguts que fassin acte de presència al Vinyet amb el fi d'acompanyar-los en la festa. i al mateix temps recorda que els que encara no figuren en les llistes de «Amics de l'Hospital» ho fassin i es convencin que amb molt poc esfor

tots plegats, suscrivint-vos amb una petita almoïna mesal o anyal assegurarem el que puguin rebre acolliment gratuït els necessitats que tinguin de buscar el redós d'aquesta Santa Casa, suposant així si és possible les belles i sentimentals paraules que en una de les seves visites a l'Hospital escrigué en el «Llibre d'Or» d'aquesta Institució l'insigne i volgut fill adoptiu de nostra vila, En Santiago Rusiñol suara traspasat que diuen:

«No es poden recollir els malalts amb més miraments i amb més amors que en aquest Hospital de Sitges. Es treure'ls de les cases pobres, dels recons de les carreteres, de sota els ponts, de les golfes tristes i portar-los en un recer. Es Sitges que fa un breçol, l'omplena de flors i gronxa els malalts: i això han d'esser les Cases Santes».

HOSPITAL DE SANT JOAN BAPTISTA Junta de Beneficència

SESSIO DEL 13 DE JUNY DE 1931

Presidits per el Sr. Alcalde En Josep Costa i Canal, es reuniren els senyors de la Junta de Beneficència Local, Rnd. Dr. Ramon Godayol, En Joan Ibàñez, En Sadurni Llansó, Dr. Joan R. Benaprès i l'Administrador de l'Hospital, En Salvador Olivella.

Es llegí i aprobà l'acta de la sessió anterior, fent constar a continuació que a resultes de les eleccions del passat 31 de Maig quedaven possessionats de llurs càrrecs els senyors Costa i Ibàñez.

En aquest moment la Junta reb la notícia d'haver mort en aquella matinada a Aranjuez, el Fill Adoptiu de Sitges En Santiago Rusiñol i Prats, que causà als reunits intensa i penosa emoció. En tribut d'efecte, els reunits recordaren i llegiren les paraules que del seu puny i lletra hi ha estampades pel il·lustre finat al «Llibre d'Or» d'aquesta institució. S'acordà que constés en acta el seu sentiment, i encomanar la representació de la Junta el seu president en l'acte de l'enterrament, així com tremetre a la família la més sincera condolença dels presents.

La Presidència manifestà que el dia 30 de Maig va signar l'escriptura per la qual els hereus de D. Emili Vidal-Ribes i Torrens, traspassen al municipi el domini de l'«Asil de Sant Josep» amb la condició de que es continuï donant acolliment de nit gratuïtament als caminants que no tinguin on arredoçar-se. Les despeses que el sosteniment de l'Assil reporti seran a

càrrec de l'Ajuntament, però tindrà cura de la seva administració la Junta de Beneficència. Es delegà a l'Administrador de l'Hospital En S. Olivella perquè coneguts els antecedents proposi la reglamentació, i estudiar també la manera de suprimir la mendicitat pública, sense desatendre els pobres que passen per la nostra vila.

Per cubrir la vacant de vocal vitalici de la Junta Local de Beneficència, en substitució del lloc que tenia En Josep Soriol Vidal (a. C. s.) la Junta acordà presentar la següent terna composta dels senyors Josep A. Servet i Servet, Miquel Teixidó Jacas i Joan Julià Massó, perquè l'Ajuntament cobreixi la vacant.

Es llegí un ofici del Bisbat en el qual es destina a aquest Hospital la quantitat de 250 pessetes, provinents del repartiment d'almoines recollides en la expensió de la Butlla de la Santa Creuada, acordant-se donar les gràcies i autoritzar al senyor Administrador pel seu cobrament.

Tan el Sr. Rector com l'Administrador donaren compte del programa que s'havia combinat per la celebració de les festes que amb motiu de Sant Joan, es celebraran els dies 23, 24 i 27 de l'actual mes, en els quals hi queden convidats tots els senyors de la Junta.

MOVIMENT DE CAIXA

Del mes d'Abril	331'04 ptes.
Entrades de Maig	3.603'47 »
Pagaments de Maig,)	3.934'51 ptes.
(comprovant 77 al 104 .	3.281'28 »

Resten pel mes de Juny 653'28 ptes.

FONS ESPECIAL PER ESTANCIES

Del mes d'Abril	358'70 ptes.
Donatiu especial	30'40 »
Ingrès almoines mesals.	121'50 »
Id. 39 id. anys 1931	669'50 »
	1.180'10 ptes.

Al fons de l'Hospital per	
103 estàncies a 2'50 ptes	257'50
Subvenció mesal per assilats.	150'—
Medicaments subvenció mesal	100'—
	507'50

Resten per Juny: 672'60

MOVIMENT DE MALALTS

Del mes d'Abril	12
Entrats Maig	5
	17
Sortits curats	2
	15
Per traspàs	1
	Queden 14
	(11 dones i 3 homes)

S'han produït 413 estàncies i s'han repartit a famílies necessitades 771 dinars durant el mes de Maig.

RADIO

A l'abast de totes les fortunes

Receptor elèctric amb altaveu

250 ptes.

equipat amb material Philips
de venda al representant;

Isidre Marcet i Banús

Sant Pau, 0 bis.

Primera casa dedicada al ram

Una festa a Montserrat

El dissabte avant-passat dia 13 de Juny tingué lloc a Montserrat un Concert Intim que l'Unió d'Escolans del Monestir dedicà al Rn. P. Abat D. Antoni M. Marcet en la seva festa onomàstica.

Entre altres composicions, s'executaren el «2.º Quartet en fa menor» i el «3.º Quartet en Re menor» del Mtre Amadeu Cuscó que fou ovacionat i coralment felicitat per tota la distingida concurrència i d'una faiso especial pel P. Marcet, condeixible del Mtre. Cuscó, al qual ha servat sempre un afecte profund. També s'executaren «Cançó de Pluja» i «Cançó de Maria dels Angels del Mestre Antoni Català i Vidal autor així mateix de l'ofici que es cantà al matí, per tot lo qual rebé proves d'admiració sincera,

De tornada a la liar, el Mtre. Cuscó es trobà amb una comunicació de l'«Ateneu de Sevilla» assabtant-lo que se li atorgava el Primer Premi del Concurs Musical Izquierdo» i primera menció honorífica. Amb aquest són ja cinc els primers premis musicals de forta envergadura que obté el Mtre. Cuscó.

La nostra enhorabona cordial als susdits mestres compositors ambdós dilectes amics de «Baluard de Sitges».

S'imposa sobre tota altra beguda pel seu paladar exquisit i extremada puresa.
Exclusivament de suc de pinya americana.

Exent d'essències sintètiques i colorants.

TOMAS SOLE

Santiago Rusiñol, 2 Telèfon 112

TORPEDO Máquina d'escriure

Representant a Sitges:

RAMON PORTA Espalter, 41

Perruqueria

DE

de GREGORI GUALLAR

CARRER JESUS, 11

Perruqueria per a senyores i caballers
Casa especialitzada en tintures
Garantia absoluta en permanents, postissos d'art

Entrada al saló de senyores: St. Bartomeu, 1

tat dels seus addictes, per la cohesió i disciplina de tots els seus elements, pel prestigi i la demostrada experiència política dels seus capdavaners que, dintre de la República, pugui fer valer el desig general de la conservació de l'ordre, de l'imperi de la justícia per a tothom, del respecte de les tradicionals creences religioses del nostre poble, de la conservació de les bases fonamentals de les societats civilitzades. Un partit que asseguri el lliure desenvolupament de la nostra economia, tan interessant per al ric com per al pobre, per al patró com a l'obrer.

Heus ací el nostre pensament, el nostre pensament, el nostre programa. L'exposem lleialment, amb la franquesa i la claredat d'una convicció arrelada. Amb ell ens presentem a demanar els sufragis del nostre poble. Per a obtenir-los, no fem concessions ni adulacions, perquè creiem que, en el moment actual, per damunt de totes les conveniències transitòries hi ha un interès suprem, que és el manteniment i defensa dels principis essencials per a la vida del nostre país.

A tothom convidem a pensar-hi i meditar-hi. A tothom convidem d'aplegar-se al redós d'aquest programa.

NOTICIARI

Notes del Club Natació Sitges

Diumenge passat, dia 14, va tenir lloc a la nostra platja un festival de natació, primer de la sèrie que tindrà realització aquesta temporada. El resultat d'aquesta jornada no va poder ésser més esperançador, car en tots conceptes assolí un remarcable èxit. El nombre concursants fou realment extraordinari i un públic nombrós i entusiasta seguí amb interès el curs de les proves, molt interessants i competides.

El resultat de les curses fou el següent:
50 metres, mar, lliures. (Infantils)
1.er — Enric Vidal — 2.º — S. Far, classificant-se després M. Vendrell, R. Serra i T. Marcet.

100 metres, mar, lliures — Socials
1.er — Magí Panyella — 2.º A. Mestres i a continuació J. Llorens, J. Serra i J. Corella.

400 metres mar, lliures, Socials —
1.er — Francesc Peguera — 2.º Artur Serra — 3.er Ramon Gumà — i després, V. Pujol — T. Pellicer — R. Artigues — A. Vidal, etc.

Centre Excursionista

— S'avisarà a tots els socis d'aquesta entitat que el dia 26 del corrent mes, hi haurà junta general, a les 9:30 de primera convocatòria, i a les 10 de segona convocatòria.

Per ésser de molt interès es prega als Srs. socis, la puntual assistència a dita reunió.

— La junta d'aquesta entitat està organitzant per una data propera una excursió cultural al Observatori Fabra. Són ja molt nombrosos els que s'han inscrit per a l'ementada excursió.

Notícies Vàries

El Rnd. D. Eugeni Arnan, capellà del Col·legi de les R. R. M. M. Mercedàries d'aquesta vila, ha estat nomenat per un benefici de la Parròquia de Sardanyola. Sentim l'absència del virtuós sacerdot, era molt ben volgut a Sitges.

Per al distingit jove il·lustrat advocat En Antoni Ferrer Pi, ha estat demanada la mà de la gentil senyoreta Maria Dolors Font i Güell, filla del nostre dilecte compatriota En Frederic Font i Torralbas La més coral enhorabona.

El celosíssim vicari d'aquesta Parròquia, Mossèn Pere Riba, el qual es troba ja completament restablert, ha estat destinat a Ripollet, on, además de vicari excercirà de Capellà en un convent d'un convent de Religioses.

Passen temporada a Caldes de Malavella els esposos D. Lluís de Dalmau i D.ª Salvadora Font, D. Frederic Font i D.ª Ampar Nadal i D. Josep Marsal i Brunet.

Posat que Santiago Rusiñol ens havia manifestat moltes vegades que volia que respectessin la grafia del seu cognom, hem tingut cura a fer-ho en la major part d'articles d'aquesta edició extraordinària dedicada a l'elegit artista, senyor del Cau-Ferrat.

El nostre amic mariner En Josep Capdevila ha adquirit una barca de pesca al llum, que ha estat construïda d'exprofés. Es gran com aquells llaguts que habans sojornaven a la nostra platja. El felicitem.

Avui al migdia visitaran la nostra vila, els senyors Vidal i Guardiola, Trias de Bes i Roda i Ventura, candidats regionalistes per aquesta circumscriptió, per tal d'entrevistar-se amb llurs amics.

Al escriure aquestes ratlles es pot donar per acabada la vaga que sostenien els obrers paletes per augment de jornal, no així la de Vallcarca si bé hi ha bones impressions.

Hem tingut el gust de saludar el distingit senyor el notari Valentin Salas i família, que han arribat de Inca-Mallorca.

També ha arribat de Palma de Mallorca el jove compatriota Andreu Montané i Vilanova.

Procedent de l'Illa de Cnba i en el vapor Marqués de Comillas han arribat els nostres estimats compatriotes Josep Rosés i Rosés i fill Eduard, els germans Jaume i Magí Ferret Comes i Gregori Hill i Carbó. Benvinguts tots!

El passat dijous tingué lloc l'anunciada conferència d'Andreu Nin. Si bé estava anunciada al Ateneu «El Centaure» pes insuficiència del local es celebrà a la Casa del Poble, hi acudí molt públic.

Necrològiques

Ha mort la bondadosa conveina Bonaventura Pages Via, Adresem en aquest motiu el nostre sincer condol a la seva afligida família.

Durant el passat mes de Maig fou sacrificat el següent bestiar: 46 bovi; 232 llaner; 90 cabrés; 62 de cerra. Total 430

Registre civil

Inncriptions de la setmana passada

Matrimonis: Cap.

Naixements: Maria Barlan Torres filla de Manuel i Rosalia; Josep Carbonell Roig fill de Josep i Concepció; M.ª Josepa Gil Cartés filla de Josep i Ana; Francesc Campillo Llorenç fill de Pere i Dolors; Jesús Gallego Ortega fill de Domènec i Roser; Balbina Montagut fill de Miquel i Teresa.

Defuncions: Josep Camps Ferrer 1 any Gastro enteritis; Manuel Robert Comas 65 anys, Hemorragia cerebral; Maria Mirabent Solé 86 anys, senilitat; Francesc Llauredó Pelaez 63 anys, Aortitis

Inscripcions efectuades en la setmana

Matrimonis: Cap.

Naixements: Teresa Cazorla Navarro filla de Josep i Josepa.

Defuncions: Serafina Concabella Giralt, 70 anys vidua, Hemorragia cerebral. Bonaventura Pagés Via 86 anys vidua, apoplegia.

Junta Municipal del Cens Electoral de Sitges

A V I S

Es posa en coneixement dels electors i del públic en general, que per les properes eleccions de Corts Constituents, que deuen celebrar-se el dia 28, el Col·legi Electoral del Districte segon, Secció segona, estarà instal·lat al Carrer, Illa de Cuba, núm. 3, - Casa Jacas, en lloc del núm 19 del mateix carrer.

Sitges, 16 de Juny de 1931

El President,
Esteve Barrachina.

Butlletí del Prado

Ha estat contractada per un dia d'aquesta setmana la companyia del teatre Talia per tal de representar la comèdia LA DESFILA DEL AMOR.

Avui tindran lloc les acostumades sessions de cinema amb la projecció de les cintes: EN MARCHA, LA RUBIA DEL CUENTO, REVISTA PARAMOUNT. i la de dibuixos, AVERIAS.

Ja estant instal·lats potents ventiladors en la sala d'espectacles.

El dimarts proper es reprisarà l'espectacle de varietats que actuà ahir vespre, vist l'èxit assolit per aquest notable conjunt d'artistes.

V I A N O R

Es necessita una família per a masovers, o arrendar la finca nomenada Pla de les Basses, de Josep Peña.

Raò. — Al Forn Royal. Carrer Jesus - Sitges

Religioses

FUNCIONS D LA SETMANA

— Dimars — A dos quarts de deu, funeral en sufragi de D.ª Maria Jansà (a. c. s.).

— Dimecres — Festa de Sant Joan. Les misses com els diumenges. La de les 10 queda suprimida.

— Divendres — A les 10, funeral en sufragi de D.ª Bonaventura Pagés (a. c. s.).

— Dissabte — A dos quarts de sis de la tarda, Sabatina al Vinyet.

— Diumenge vinent les Maries dels Calvaris celebraran l'aniversari de la seva erecció en aquesta parròquia, amb Comunió General a les 8, i Exposició de les 12 del migdia fins acabada la funció de la tarda.

Totes les senyores prefereixen comprar els seus capells a:

MAISON GERMAINE

6, Portaferri, 6 - Barcelona

per posseir la més variada col·lecció i els models més originals i parisiencs.

Totes les formes, tots els colors i tots els preus.

motors elèctrics

“vivó torras”

de producció catalana, superen als millors estrangers

representant per aquesta vila

sebastià ill bagés

jesús, 15

oli especial per a motors elèctrics

El lector perdonarà les deficiències que trobi en el present número degut a la precipitació en que ha estat confeccionat per tal d'honorar la memòria de Santiago Rusiñol

Joan Puig i Mestre

impressor

Santiago Rossinyol, 6

SITGES

L'industrial que vol viure al dia, ha d'encarregar els impressos a una impremta de gust modern. Ultra aquesta aventatge farà, també, positives economies.

Baluard de Sitges

SETMANARI

Subscripció: { A Sitges, trimestre ... 2 ptes.
A fora, semestre ... 4'50 ptes.
A Cuba, any ... 2 pesos or.

Anuncis a preus convencionals
Esqueles segons tarifa.

DISPONIBLE

Débiles tomad el acreditado **Elíxir Callol**

que da Vida y Juventud Es rápido científico agradable

RECADERO**Antonio Bielsa****SITGES - BARCELONA**

Dos viajes diarios
en combinación con los recaderos de
MADRID y PARIS

Se reciben encargos en Barcelona :
Centro de Recaderos Valencia, 271,
Tel. 70087 y Claris, 66, Tel. 70456

En Sitges : Calle Angel Vidal, 1.
Rapidez y economía en los encargos

Clínica Dental

de

Miguel Pujol**Médico Dentista**

Extracciones sin dolor
Aparatos de todas clases

Visita todos los miércoles de 10 a 19.
Calle San Pedro n.º 4 SITGES

URALITA**URALITA**

Agència Dipòsit per a la comarca :

Magatzems de J. Puig Benasach

Forn del Vidre, 5 Telèfon 147 - VILANOVA I GELTRU

Reb encàrrecs a Sitges En Jaumet Raventós

Sant Francesc, 3 (Estanc)

Philips - Radio

Aquesta marca és la que ha guanyat fins a la data en tots
quants Concursos ha pres part

Philips - Radio

per la supremacia dels seus articles, és la primera marca
mundial.

Vostè el pot adquirir amb dotze mesos de termini, ço és la
màxima garantia que cap marca ofereix.

Tots els detalls que necessiti l'hi seran abastament donats per
el seu representant en aquesta vila,

Ricard Gassó

Plaça Marqués de Montroig, 2

Camiseria i Corbateria

32, BOQUERIA, 32
BARCELONA

Gran assortit

CAMISES, CORBATES, MOCADORS
i tots els articles pertanyents al ram

La camiseria més econòmica
Especialitat en camises a mida

Casa en venta

Calle Mayor 34 :-: Sitges

Pisos para alquilar

Calle Mayor, 26 :-: Sitges

Razón: GAUDENCIO MIRABENT

Plaza Industria, 1, Teléfono 27 SITGES

